

עמ"ת 64855/09-17 - מדינת ישראל נגד א ח מ

בית המשפט המחוזי בירושלים
בפני כבוד השופט אריה רומנוב
עמ"ת 64855-09-17

בעניין: מדינת ישראל

העוררת

נגד

א ח מ

המשיב

ב"כ העוררת: עו"ד יצחק חנוך

ב"כ המשיב: עו"ד דותן דניאלי

החלטה

1. לפניי ערר על החלטתו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט דוד שאול גבאי ריכטר) שניתנה בתיק מ"ת 23112-08-17. בהחלטה זו דחה בית המשפט את בקשת העוררת להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בית המשפט הורה על מעצרו של העורר בפיקוח אלקטרוני בבית דודתו, בתוספת פיקוח אנושי ותנאים נוספים שנקבעו על ידי בית המשפט. העוררת סבורה כי החלטת בית המשפט אינה נותנת מענה מספק לסכנה הנשקפת מפני המשיב, ומכאן הערר שלפניי.
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום ובו עשרה אישומים. עיקר עניינו של כתב האישום הוא עבירות אותן עבר המשיב, לפי הנטען, כלפי אשתו במהלך שתי שנות נישואיהם לערך. עם הגשת כתב האישום הגישה העוררת בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.
3. המשיב לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה, הגם שהוא כופר במיוחס לו וטוען כי בכוונתו לנהל את התיק.
4. במסגרת הדיון שהתקיים לפניי הוגש לבית המשפט תסקיר מטעם שירות המבחן. לצורך הכנת

התסקיר נפגש שירות המבחן עם המשיב ואחדים מבני משפחתו - המפקחים המוצעים. כמו כן נפגש שירות המבחן עם אשתו של המשיב - המתלוננת, וכן עם עובדת סוציאלית שהמפגש שלה עם המתלוננת הביא להגשת התלונה למשטרה, וכן עם יועצת זוגית שנפגשה עם בני הזוג.

5. התרשמותו של שירות המבחן מהעורר ומיחסו כלפי אשתו היא שלילית. שירות המבחן מעריך כי יש סיכוי גבוה מאד להישנות עבירות מצד המשיב. שירות המבחן נפגש כאמור עם המפקחים המוצעים - אביו של המשיב, אחיו הצעיר ושתי דודותיו - אך העריך כי הם יתקשו באופן משמעותי לזהות מצבי סיכון ובעקבות כך להציב למשיב גבולות חיצוניים ברורים. שירות המבחן בחן את האפשרות שהוצעה על ידי המשיב ולפיה הוא ישהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, אך מצא כי אין בידו להמליץ על כך. המלצתו של שירות המבחן הייתה, כי בית המשפט יורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

6. בית משפט השלום קיים בבקשה דיון ארוך מאד. במהלך הדיון הציגה העוררת לפני בית המשפט עדויות וסרטונים. במסגרת הדיון שהתקיים לפניו שמע בית המשפט גם את המשיב ואת בני משפחתו.

7. בית משפט קמא הלך כברת דרך עם העוררת. בית המשפט קבע בהחלטתו, כי "חומרת האירועים רבה מאד", וכי חומרת המעשים גוברת על העובדה שהמשיב הוא אדם צעיר ללא עבר פלילי. בית המשפט גם קבע, כי מפני המשיב נשקפת סכנה שהיא "לא מבוטלת".

8. דרכו של בית משפט השלום נפרדה מדרכה של העוררת ודרכו של שירות המבחן, בעת שבית המשפט נדרש לקבוע האם יש בחלופה שהוצעה על ידי המשיב כדי לאיין את הסכנה הנשקפת מפני המשיב. לאחר ששמע את דברי המפקחים המוצעים והתרשם מהם בצורה בלתי אמצעית, הגיע בית המשפט למסקנה שונה מזו אליה הגיע שירות המבחן. בית המשפט התרשם לחיוב מהמפקחים וסבר כי ניתן לסמוך עליהם ולהפקיד בידם את האחריות לשמור על המשיב ולפקח עליו. בנוסף, בית המשפט סבר כי מקום המעצר בפיקוח - ----- - מרוחק במידה מספקת ממקום מגוריה של המתלוננת - העיר --- --.

9. כאמור, כתב האישום כולל עשרה אישומים. בית משפט השלום הביא בהחלטתו את תמצית האישומים, ואביא את הדברים כלשונם:

"נגד המשיב הוגש כתב אישום המחזיק 10 אישומים של עבירות אלימות במשפחה. על פי האישום הראשון במהלך ויכוח בין המשיב לאשתו שהיתה בהריון, אחז בה בחוזקה והיא ברחה ונעלה את עצמה באמבטיה. המשיב ניסה לפתוח בכוח את דלת האמבטיה ואיים שאם לא תפתח הוא ישבור את הדלת כפי שקרה בסופו של דבר. המשיב משך את המתלוננת ממרפסת השירות עד שנפלה והתקיפה הפסיקה לאחר שאמו של המתלוננת הגיעה לבית. באישום זה מיוחסות לו עבירות של תקיפת סתם בת זוג, איומים והיזק בזדון. באישום השני מיוחס לו כי תקף את רעייתו בכך שסטר לה בפניה בחוזקה בעקבות ויכוח, ובהמשך שהם ברכב והמתלוננת נוהגת בו עם בתם המשותפת, משך המשיב את בלם היד תוך כדי הנסיעה.

באישום השני מיוחסות למשיב עבירות של איומים ותקיפה חבלנית כלפי בת זוג. השניים התווכחו והחליפו דברים קשים זה עם זה. תוך כדי הוויכוח ניגש למטבח, הוציא ממגירה סכין והצמיד לצווארה של המתלוננת ואיים עליה. בהמשך הוא התכוון להניף לעברה כיסא וכשהתנגדה אשתו הוא החל להכותה באגרופים ובבעיטות. למתלוננת נגרמו חבלות. באישום הרביעי מיוחסות למשיב תקיפת סתם ואיומים. בעוד המתלוננת במקלחת המשיב סטר לה בפניה כשהחזיקה בילדה וכתוצאה מכך הילדה נפלה בידה באמבטיה. אז איים עליה המשיב, וגם על חיי בתה. באישום החמישי מיוחסת לו תקיפה חבלנית כלפי המתלוננת אשר היכה אותה בכיסא בצלעותיה. בהמשך גם בעט בה. על פי האישום השישי מיוחסת לו תקיפה חבלנית שבוצעה בבית ההורים, במהלך וויכוח בין השניים היכה אותה המשיב בכל חלקי גופה. לא למותר לציין כי אמו של המשיב שהתה באותו זמן. באישום השביעי מיוחסת למשיב תקיפה סתם של בת זוג גם כן בנוכחות האם. באישום השמיני מיוחסות למשיב עבירות איומים ותקיפה חבלנית בנוכחות הוריה של המתלוננת וכשהיא בהריון. באישום התשיעי מייחסים לו עבירות איומים כלפיה ובאישום העשירי מייחסים לו כי איים ופגע באשתו שהיתה בת 8 חודשים שהוא סוטר בפניה ומאיים לשים אותה בקמין בוער."

10. כאמור, אין מחלוקת על כך שהמעשים המיוחסים למשיב חמורים מאד, וזו גם דעתו של בית משפט השלום. עיון בתיק החקירה מציג תמונה מעיקה ומכבידה מאד בדבר מערכת היחסים הקשה ששררה בין בני הזוג במהלך התקופה מושא כתב האישום. חומר החקירה מצביע על המצוקה הנפשית הקשה בה המתלוננת מצויה גם בעת הזאת, ועל הפחד הגדול שהיא חשה מפני המשיב.

11. אמנם כן, בני הזוג נפרדו כחודשיים לפני הגשת התלונה, והם מצויים עתה בהליך גירושין בבית הדין הרבני, הליך אותו יזם המשיב. מכאן, שהמשיב אינו בבחינת בעל נבגד החושש שאשתו תיטוש אותו. בכך יש אמנם כדי להפחית במידת מה את הסכנה הנשקפת מפניו. ואולם מאידך, הצדדים עדיין לא נפרדו ובין היתר תלויות ועומדות ביניהם שאלות בעניין בתם הקטנה של בני הזוג. המצוקה הנפשית של המתלוננת כפי שבאה לידי ביטוי הן בעת המפגש שהיה לה עם העובדת הסוציאלית והן במהלך חקירת המשטרה, מלמדת על חשש ממשי הנשקף מפני המשיב, חרף העובדה שאין הוא מעוניין להמשיך לחיות עם המתלוננת. כתב האישום מגולל, כאמור, שורה ארוכה של מעשים המיוחסים למשיב, והתמונה הכוללת מעוררת דאגה.

12. בית משפט השלום השתית את החלטתו על התרשמותו החיובית מהמפקחים. בית המשפט סבר, כי מעצר בפיקוח אלקטרוני במקום מרוחק, להערכתו, מהמתלוננת, נותן מענה מספק לסכנה הנשקפת מפני המשיב. בנקודה זו דעתי שונה מדעתו של בית משפט השלום.

13. באשר למפקחים המוצעים - השאלה איננה רק אם המפקחים הינם אנשים "שניתן לסמוך עליהם", אלא האם המענה שהמפקחים מציעים הוא מספיק הרמטי לאורך זמן, באופן שימנע מהמשיב כל אפשרות לאיים על המתלוננת, לחמוק מהמעצר בפיקוח, ולפגוע במתלוננת. אני סבור, כי בשים לב לחומרת המעשים המיוחסים למשיב ולתמונה הכללית המצטיירת, יש להשיב על שאלה זו בשלילה.

14. לא למותר לציין, כי המשיב והמתלוננת גרו בסמוך להוריו של המשיב במושב ----. בחומר הראיות יש אינדיקציות לכך, שאמו של המשיב, וכנראה גם אביו - שהינו אחד המפקחים המוצעים - ואולי גם בני משפחה נוספים, היו מודעים לאשר מתרחש בין בני הזוג לכאורה. עם זאת, לא מצאנו בחומר החקירה אינדיקציות לכך שבני משפחתו של המשיב עשו מעשה כדי למנוע מהמשיב לפגוע במתלוננת (בעניין זה ר' בין היתר את עדות רחל ביכלר בשורות 88-80). לא למותר לציין, כי בני משפחתו של המשיב מצדדים במשיב, דוחים את טענות המתלוננת, וטוענים כי בדבריה היא מעלילה על המשיב עלילת שווא.

15. ובאשר להיות המעצר בפיקוח מרוחק ממקום מגורי המתלוננת - המרחק בין העיר ----- לעיר ---- - אינו רב, ואני סבור כי בנסיבות המקרה הנדון אין בו כדי לתת את טווח הביטחון הנדרש.

16. **סוף דבר.** נגד המשיב הוגש כתב אישום חמור. הסכנה הנשקפת מהמשיב היא ברמה גבוהה. אינני סבור כי בחלופה שהוצעה על ידי המשיב יש כדי לתת מענה מספק לחששות הקיימים. בנסיבות אלה מצאתי כי יש לקבל את הערר, ואני מחליט להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו.

ניתנה היום, י"ב תשרי תשע"ח, 02 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.